

всичко е забравено. У дѣвойката, напротивъ, не само злото, но и изгледътъ даже у нея на злото поврежда щастието и репутацията прѣзъ цѣлий ѝ животъ. На жената не е никакъ позволено да мине прѣзъ погрѣшките за да достигне мъдростта: тя трѣбва отведижъ да достигне тѣзи добродѣтели отъ която драговошно се освобождава момъкътъ, стига да е обичливъ. Отъ една страна отъ нея се изисква скромность, благоразумие и съвършенна невинность, а отъ друга, благодетелность и привлекателность. Отъ нея се иска да бжде приятна, безъ да бжде приятна много на себе си. Да приготвишь младата дѣвойка на единъ здравъ и дѣятеленъ животъ, безъ да убиешъ огъньтъ на въображението ѝ, безъ да потушишь живостта и благодетелността ѝ, да обработишь умътъ ѝ и да го обучишь на хубавитѣ нѣща безъ да насърдчавашъ у нея прѣзрителното самомнѣние или пагубното прѣвѣз насяние, да я отхранишь въ семейството и за семейството, безъ да я отчужишь отъ удобствами и изящността на обществото, — такива сж мъжнитѣ условия за възпитанието на женитѣ. Има нѣкои които разбиратъ възпитанието на дѣвицитѣ въ единъ тѣсенъ кръгъ, отдаватъ всичката важность на здравостта (солидността) въ възпитанието, не отдаватъ достатъчно цѣна, не на това което блѣщи, но на това което е приятно, и се вижда да не знайтъ или да прѣзиратъ онова което прави жената очарователна. Други, още по не разбрани, считатъ вънкашността за сжщинско достоинство, трудятъ се да искалжштъ не личности обични, но личности изящни и блѣскъви, като забравятъ че